

denne Frakke paa og fylde den med sin Person. Det, jeg ønsker, er, at Folkets Aand skal komme i den bestaaende Grundlov. Hvis vi have et virkeligt Demokrati, ikke, som det ærede Medlem for Kallundborg sagde, et konservativt Demokrati, men et demokratisk Demokrati, et udviklingsdygtigt Demokrati, vil dette Demokrati kunne bevæge sig ganske godt i mange Aar og naa mange Fremskridt med den Grundlov, vi nu have, naar det ret forstaar at bruge den.

Scharling: Jeg vil blot lige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) fastholde, at det ikke forholder sig saaledes, som det ærede Medlem antager, at det ikke er muligt at have Grundlovsbestemmelser, som sikre Vedtagelsen af en Finanslov. Jo, det er muligt, og der har ogsaa foreligget Tinget Forslag, som sigtede i den Retning. Om de i sig selv vare heldige eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa, men der kan gives Regler, som sikre Tilvejrbringelsen af en Finanslov. Jeg vil ikke ubetinget sige, at Resultatet deraf just vil blive heldigt. Men det, som dette Forslag forudsætter, er jo, at der vil komme Konflikter, og det gaar kun ud paa at give Reglen for, hvad der i saa Tilfælde skal gælde. Men forudsætter man, at der kan komme Konflikter om Finansloven, som føre til, at den ikke vedtages, saa maa man med det historiske Vidnesbyrd for Øje gaa ud fra, at dette kan ske i mere end et Aar, og i saa Tilfælde tror jeg, at den her foreslaaede Udvej vil vise sig at have upraktiske for ikke at sige umulige Følger. For øvrigt skal jeg kun for at undgaa Misforstaaelse gentage, at det hermed ingenlunde er min Hensigt at udtale mig mod videre Arbejde i et Udvalg paa det foreliggende Forslag. Jeg har kun stærkt ønsket at pege paa lige over for dette eventuelle Udvalg, at man ganske sikkert maatte søge at faa en noget anden Løsning end den her foreslaaede, dersom man vilde have praktiske Resultater deraf.

Bojsen: Det foreliggende Forslag er jo i alt væsentlig det samme som det, vi behandlede i Fjor. Der er sket et Par mindre Ændringer, som jeg ikke her skal opholde mig ved, og da Forslaget i Hovedtrækkene er det samme som i Fjor, kan jeg henholde mig til den Diskussion, der i Fjor blev ført, og navnlig til, hvad jeg i den Anledning fandt Grund til at fremsætte. Jeg har ogsaa kun opfattet

Forslagets Genforelæggelse i Aar paa den Maade, som den ærede Ordfører (C. Hage) tilkendegav ved Fremsættelsen, at den skyldtes Ønsket om at spørge den ny Regering om dens Stilling til Sagen. Forslaget har altsaa nærmest Karakter af en Forespørgsel. Dette fik forøget Tydelighed ved den ærede Ordførers stærke Betoning af, at man ved en Sag som denne, en Grundlovsforandring, efter Grundlovens Regler maa tillægge Regeringens Initiativ en særlig Vægt, ikke saaledes at forstaa, at Grundlovsforslag ere udelukkede fra det private Initiativ, men saaledes, at man ved deres endelige Gennemførelse forudsætter, at Regeringen tager Sagen i sin Haand og foretager de dertil fornødne Skridt. Jeg vil om Sagen kun gøre den ene Bemærkning, at efter den ærede Ordførers Udtalelse i Dag synes Udsigterne til at faa en Grundlovsforandring paa dette Omraade gennemført ganske vist at være yderst svage, netop under den Belysning, som Sagen faar ved den Betydning, Forslagsstillerne tillægge Regeringens Initiativ i denne Sag. Fra de to Regeringer, med hvilke Tinget har forhandlet denne Sag, har man jo faaet den Erklæring, at de ikke agte at tage den i deres Haand, det vil sige det samme, som at vel næppe heller en fremtidig Højreregering vil gøre det. Naar dertil kommer Ordførers Udtalelse om, at han heller ikke venter, at en eventuelt tiltrædende Venstreregering vil tage Initiativ i Sagen — at den i alt Fald vil vente, indtil den føler sig saa fast i Sadlen, at den kan tage fat paa denne Sag — maa jeg sige, at Udsigterne til Sagens Løsning vistnok maa anses for temmelig mørke.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Det er lidt urimeligt at give sig til at fantasere over, hvad en Venstreregering muligvis vil gøre, om en saadan maatte komme en Gang langt ude i Tiden, maaske ind i det 21de Aarhundrede. Det har meget liden Interesse. Men for at forebygge en Misforstaaelse, som det ærede Medlems Udtalelse syntes mig at tyde paa, skal jeg sige, at jeg selvfølgelig intet som helst har sagt om, at jeg antager, at en Venstreregering ikke vilde tage Initiativet